

Staré indiánské pohádky inspirovaly Simonu Pěničkovou k napsání scénáře k představení pro ostravské Divadlo loutek, kterému dala název Ó-WA-YA. Sama je také režijně s loutkoherci - Boženu Homolkovou, Vladimírou Krakovkovou, Miroslavou Skalickou, Nikosem Engonidisem, Vladislavem Georgievem a Jiřím Sedláčkem (na snímku) - nastudovala. Výtvarníkem scény a loutek je Pavel Hubička, výtvarnicí kostýmů Šárka Satrapová. Hudbu zkomponoval Pavel Helebrand. Česká premiéra se koná dnes v 17 hodin v Divadle loutek.

Svoboda, n. 4, 1994, č. 47, 25. 2., s. 17

strana 17

Exotické pohádky v Divadle loutek

Hledání rajských ptáků snů...

K humanizaci člověka nedílně patří i esteticko výchovné snažení ve všech uměleckých žánrech, umění divadelní nevyjímaje. Má-li tato důležitá oblast společenské aktivity mít náležitý efekt, je třeba respektovat staletou moudrost našich předků, kteří mimo jiné říkali, že „stromek je třeba ohýbat, dokud je mladý“. Měla by se tedy věnovat pozornost tomu, jakým způsobem oslovují malé i větší diváky ti, kteří se rozhodnou nastudovat hru pro děti a mládež. V Ostravě je takových příležitostí stále více,

což je dobré. Tím větší je pak ale odpovědnost tvůrců při hledání vlastního stylu a naplňování požadavků uměleckého i pedagogického charakteru. Nerespektování soudobých uměleckých názorů, tvořivého přístupu, odpovídajícího trendu uměleckého vývoje a moderního výrazu – to vše by se stávalo „medvědí“ službou výše proklamovaným potřebám. Má-li člověk mít pozitivní vztah k umění a dopracovat se niterné potřeby jeho konzumace, pak není možné budoucí dospělé konzumenty „iniciovat“ uměleckými

postupy vlastními jejich prarodičům.

To v Divadle loutek Ostrava dobře vědí a úspěšně se jim daří tomuto nebezpečí vyhýbat. Dokladem toho je i nedávná premiéra (25. 2. 1994) exotického scénického tvaru, který nese název „Ó-WA-YA“. Scénář si k němu podle starých indiánských pohádek napsala režisérka představení Simona Pěničková j. h. Odráží se v něm zkušenosti a poznatky, kterých se jí hojně dostává při studiu na katedře alternativního divadla DAMU v Praze. Jako talentovaná, citlivá umělkyně je „přetavuje“ v tyglíku svého vlastního názoru a imaginace. Počíná si při tom více než slibně. Její režijní práce je sympatickým oživením a obměnou výrazových prostředků, kterými soubor DLO disponuje. Jistě se postupně dobere i hlubších poloh svého kreativního úsilí. Jako scenáristka bude věnovat více pozornosti vybudování nosného dramatického konfliktu, bez kterého se jevištní tvar stává více či méně přitažlivou podívanou. V daném případě rozhodně více, samozřejmě za přispění šťastně zvolených spolupracovníků (výprava: P. Hubička j. h., kostýmy: Š. Satrapová j. h., hudba: P. Helebrand, dramaturgie: H. Motýlová, hrají: B. Homolková, V. Krakovková, M. Skalická, N. Engonidis, J. Sedláček, V. Georgiev).

„Ó-WA-YA“ je hezké představení a Simona Pěničková jím udělala radost nejen dětem, ale i všem, kteří v „práze života“ nepřestávají hledat „rajské ptáky snů“.

LADISLAV KNIŽÁTKO

M. Skalická a V. Georgiev v představení Ó-WA-YA v Divadle loutek

svoboda

15. března 1994

Svoboda, r. 4, 1992, č. 62, 15. 3, s. 10